

Sygn. akt II 1 Co 761/20

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lipca 2020 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi - Widzewa w Łodzi, Wydział II Cywilny – Sekcja Egzekucyjna

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Anna Braczkowska

po rozpoznaniu w dniu 6 lipca 2020 roku w Łodzi

na posiedzeniu niejawnym

sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzyciela Naczelnika Urzędu Skarbowego Ł. w Ł. (Km 2506/16, Km 184/17, Km 369/18, Km 613/18, Km 388/19)

prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi D. K.

przeciwko dłużnikowi S. W. (1)

z udziałem ZUS I Oddział w Ł. (Km 2785/16), (...) w W. (Km 290/19), (...) Spółka z o.o. we W. (Km 558/19)

o egzekucję świadczenia pieniężnego

w przedmiocie zarzutów wierzyciela do planu podziału z dnia 9 stycznia 2020 roku

na skutek skargi wierzyciela na orzeczenie referendarza sądowego z dnia 27 lutego 2020 roku w przedmiocie zatwierdzenia planu podziału sporządzonego przez komornika sądowego

postanawia:

utrzymać w mocy orzeczenie referendarza sądowego w całości.

Sygnatura akt II 1 Co 761/20

UZASADNIENIE

do postanowienia z dnia 6 lipca 2020 roku

W dniu 27 lutego 2020 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi A. L. po rozpoznaniu zarzutów wierzyciela Naczelnika Urzędu Skarbowego Ł. w Ł. do planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji z dnia 9 stycznia 2019 roku dokonała zatwierdzenia planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji. W uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia referendarz sądowy wskazała, iż komornik sądowy w prawidłowy sposób dokonał ustalenia wszystkich spraw egzekucyjnych, do których należy podzielić sumę uzyskaną z egzekucji ze świadczenia emerytalno-rentowego dłużnika pomiędzy wierzycieli egzekwujących. Tym samym komornik sądowy w prawidłowy sposób ustalił, że skarżący nie bierze udziału w podziale wierzytelności w kwocie 4.050,00 zł. Jak dalej w treści uzasadnienia do postanowienia z dnia 27 lutego 2020 roku wskazała referendarz sądowy, sprawy Naczelnika Urzędu Skarbowego zostały przekazane komornikowi sądowemu do dalszego łącznego prowadzenia jedynie ze świadczenia emerytalnego dłużnika, powołując się przy tym na treść art. 773 § 1 k.p.c. w brzmieniu z dnia 20 lutego 2012 roku (postanowienie z dnia 16 stycznia 2020 roku wydane w sprawie II 1 Co 511/20 k. 10).

W dniu 11 marca 2020 roku (data nadania w UP) w ustawowym terminie, skargę na powyższe orzeczenie referendarza sądowego wniósł wierzyciel Naczelnik Urzędu Skarbowego Ł. w Ł.. Postanowienie referendarza sądowego zostało przez niego zaskarżone w całości. Zaskarżonemu orzeczeniu referendarza sądowego skarżący zarzucił:

- naruszenie art. 773 § 1 k.p.c. w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 9 stycznia 2009 roku poprzez błędne przyjęcie, że w dacie rozstrzygnięcia zbiegu egzekucji w dniu 20 lutego 2012 roku brzmienie tego (w/w) przepisu wskazywało, że sąd rozstrzyga który organ egzekucyjny (sądowy czy administracyjny) ma dalej prowadzić w trybie dla niego właściwym dalszą egzekucję z tej rzeczy lub prawa, co do której (którego) nastąpił zbieg,

- naruszenie art. 1025 k.p.c. poprzez zatwierdzenie planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji z wierzytelności dłużnika S. W. (2) sporządzonego w dniu 13 listopada 2019 roku przez komornika sądowego D. K., podczas gdy w planie tym nie zostały uwzględnione wierzytelności Naczelnika Urzędu Skarbowego objęte tytułem wykonawczym numer SI (...), który został przekazany komornikowi sądowemu zgodnie z treścią postanowienia z dnia 20 lutego 2012 roku wydanego w sprawie II 1 Co 619/12 celem dalszego łącznego prowadzenia egzekucji sądowej i administracyjnej.

Skarżący wskazał, że treść przepisu art. 773 § 1 k.p.c. na którą powołał się referendarz sądowy została wprowadzona do porządku prawnego dopiero z dniem 3 maja 2012 roku, a więc przed datą wydania postanowienia w przedmiocie rozstrzygnięcia zbiegu egzekucji z dnia 20 lutego 2012 roku wydanego w sprawie II 1 Co 619/12 przez Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi. Finalnie skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji z wierzytelności dłużnika i dokonanie rozliczenia wyegzekwowanej od dłużnika kwoty zgodnie z pierwszeństwem zaspokojenia poszczególnych należności wynikających z art. 1025 k.p.c. (skarga na postanowienie referendarza sądowego k. 18-19).

W odpowiedzi na skargę wierzyciela komornik sądowy wniósł o jej oddalenie jako niezasadnej. Podniósł on, że w aktach sprawy egzekucyjnych brak jest postanowienia Sądu z dnia 20 lutego 2012 roku, na które powołuje się skarżący a przedmiotowa sprawa egzekucyjna została zarejestrowana w kancelarii komornika sądowego już w 2016 roku, a więc po nowelizacji treści art. 773 § 1 k.p.c., kiedy to wydanie przez sąd postanowienia w przedmiocie zbiegu egzekucji (jego rozstrzygnięcia) stało się zbędne, a dalszą egzekucję z tej rzeczy lub prawa do której wystąpił zbieg egzekucji miał kontynuować ten organ, który jako pierwszy dokonał zajęcia. Komornik sądowy podniósł również, że w toku egzekucji wierzyciel prezentował już stanowisko spójne z powyższym rozumieniem treści art. 773 § 2 k.p.c., w tym w treści jego pisma z dnia 12 października 2016 roku (odpowieź komornika sądowego na skargę k. 30).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Rozpoznając skargę na postanowienie referendarza sądowego Sąd Rejonowy działa jako Sąd drugiej instancji orzekając jedynie w zakresie objętym środkiem zaskarżenia.

Skarga na orzeczenie referendarza sądowego okazała się nie być trafną, a podniesione w niej zarzuty Sąd uznał za niezasadne.

W pierwszej kolejności wskazać należy skarżącemu na jeden najistotniejszy w przedmiotowej sprawie fakt, iż sporny administracyjny tytuł wykonawczy numer SI (...) został wystawiony w dniu 28 października 2014 roku. Mając na uwadze datę wystawienia w/w administracyjnego tytułu wykonawczego wskazać należy wyraźnie i podkreślić, że w jego przypadku nie mogą znajdować zastosowania przepisy prawne, które obowiązywały przed datą jego powstania, a co więcej takie, które w chwili jego wystawienia już zostały zmienione. Orzeczenie wydane w sprawie II 1 Co 619/12 z dnia 20 lutego 2012 roku przez Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w przedmiocie rozstrzygnięcia zbiegu egzekucji w przedmiotowej sprawie nie może w ogóle znaleźć zastosowania. Wskazać bowiem należy, że aby w przedmiotowej sprawie rozważać w jakikolwiek sposób możliwość rozstrzygnięcia zbiegu egzekucji pomiędzy sądowym i administracyjnym organem egzekucyjnym, do zbiegu takiego musiało dopiero dojść. Mogło to nastąpić oczywiście jedynie już po wystawieniu spornego administracyjnego tytułu wykonawczego, a więc po dniu 28 października 2014 roku. Na podstawie analizy akt sprawy egzekucyjnej i dołączonych do nich dokumentów wskazanie daty zaistnienia tego zbiegu nie jest możliwe. Mając jednak na uwadze datę przekazania przez skarżącego do komornika sądowego spornego tytułu wykonawczego wskazać należy, iż w dacie tej zbiegi sądowo – administracyjne były już rozstrzygane na mocy przepisów ustawy – bez konieczności wydawania w tym zakresie żadnego postanowienia przez Sąd.

Co więcej, treść przepisu art. 773 § 1 k.p.c. obowiązująca w dniu wystawienia spornego tytułu wykonawczego wskazywała już na konieczność uzyskania postanowienia sądu co do rozstrzygnięcia zbiegu egzekucji jedynie w zakresie tego składnika majątku dłużnika, co do którego nastąpił zbieg. W przedmiotowej sprawie mógł więc ewentualnie znaleźć jedynie cytowany przepis w brzmieniu obowiązującym od dnia 21 stycznia 2014 roku.

Mając powyższe na uwadze wskazać należy, że orzeczenie referendarza sądowego było prawidłowe.